

पद १६३

(रागः झिंजोटी - तालः दीपचंदी)

झडकरि धांव सख्या यदुराया । कोणी नसे मज हृदयीं
धराया ॥ध्रु.॥ माया महापूर नदीमधें वाहलों । स्वाधीन मनिंचें मी
जल बहु प्यालों । कल्पनेच्या लाटा पाहुनि भ्यालों । संसार
डोहामध्यें मी बुडालों ॥१॥ मत्स्य काम क्रोध जलचर मगरी ।
खेंकडा मद मत्सर वायु आहारी । वृश्चिक दंभ मंडुक अहंकारी ।
साही मिळुनि मज जाचिति भारी ॥२॥ चहूंकडे पाहतां कोणीच
नाहीं । जीव माझा व्याकुळ झालासे पाहीं । सोडविना कोणी
करूं तरी कायी । माणिक म्हणे प्रभु धांवुनी येई ॥३॥